

Unul dintre cele mai misterioase romane ale lui Jules Verne este „O călătorie spre centrul Terrei”. Unul dintre personaje se numește Axel, referire subtilă la axa de rotație terestră. Călătoria persoanelor se bazează pe un mesaj codificat (pe care reușesc să-l descifreze; descifrări de criptograme sau jocuri de cuvinte mai întâlnim și în „Testamentul unui excentric”, în „800 de leghe pe Amazon”).

Despre acest roman inedit descoperim interesante comentarii în studiul „Cronica lumilor paralele - dezvoltările unui inițiat” de Richard Bastide. Astfel: „În una dintre monografiile sale, profesorul Rameau de Saint-Sauveur analizează opera lui Jules Verne. „Scriind Călătorie spre centrul Pământului, scrie el, precursorul a făcut prin anticipare (nu ficțiune) o croazieră în adâncimea scoarței planetei noastre. Scriitorul pornea (în acest roman) de la Snoeffelsjokull, vulcan glaciatic stins, situat la extremitatea unei peninsule din Islanda, între Breydarárdur (fiordul Breyda) la nord și Faxaflói (golful Flaxa) la sud, în apropiere de 65 grade latitudine nordică și 24 grade longitudine vestică. Este exact poziția geografică pe care o ocupa Thule, capitala continentului protoistoric hyperborean. Chiar dacă Jules Verne nu s-a depășit el însuși „spre centrul pământului”, avea destui informatori ca să-i furnizeze toate datele exacte și cunoaște subiectul la perfecție. Documentul unic care îi indica drumul fusese pregătit de unul din ei ca să servească drept introducere povestirii sale...”

Jules Verne a avut cu siguranță mai multe surse de informații, fie prin intermediul „călătorilor” veniți de altundeva, fie prin telepatie sau mediumnic, cum s-a întâmplat și se mai întâmplă cu mulți alții.

Totuși unul dintre informatorii scriitorului a uitat să-i indice că un astfel de „pasaj” ar trebui să fie „marcat” de o figură reprezentând un câine sau cel puțin capul lui, după cum se face în cazul tuturor „drumurilor” care duc în interiorul criptelor adânci de pe planeta noastră.”

Una din porțile zodiacului de la Verdon are acest simbol, pe care Alfred Weysen îl situează în constelația Gemenilor. O piatră sculptată din zidul capelei Notre-Dame din Sigonce, provenită cu siguranță din vechiul templu care se ridica pe locul actualei biserici, reprezintă acest animal obișnuit. Pe același meridian ales de Jules Verne, la 17 grade longitudine se află Trollandygja (Vârful Trolilor), situat la 60 km sud de Kollandygja (sau Vârful Câinelui) în masivul Odadhraum.

Ideograma câinelui se găsește în grotlele de la poalele muntelui Askia (1412 m), situat la 350 km nord de Reykjavik, exact la 30 km sud de masivul Odadhraum. Aceste indicații, consideră profesorul Rameau de Saint-Sauveur, dovedesc că pseudolegende cu trol și zâne au aici un fond de adevăr și că acest ținut al vechii Hiperboreea era un loc de „comunicare” cu „Lumea de Alături”...”

Un roman aparent de aventuri al lui Jules Verne este „Raza verde”, unde se vorbește despre un extraordinar fenomen optic ce se produce la apusul Soarelui, în condiții meteo favorabile. Deși pare o banalitate sau o găselniță literară, raza verde este tot un subiect ocult, ezoteric. La nivelul Terrei există curenți de aer, curenți marini, dar și curenți telurici (mai puțin cunoscuți, dar marcați de strămoșii noștri prin acele structuri megalitice gen dolmene, menhire sau ansamblul de la Stonehenge). În planurile subtile, eteric și astral, există curenți energetici cu care unii radiesteziști știu să opereze sau să îi canalizeze în scopuri precise. Unul dintre cei mai importanți curenți de acest gen este curentul verde, care are două tipuri de manifestare - verde pozitiv și verde negativ. Că avem de-a face cu o temă ezoterică înțelegem și din faptul că unul dintre romanele ezoterice ale inițiatului Gustav Meyrink se numește „Fața verde” (același autor

scriind și „Golem”, și „Îngerul de la fereastra apuseană”). Amintim și tema Leului Verde din alchimie. Virtuțile pe care Verne le atribuie în romanul său razei verzi: „Această rază verde este subiectul unei vechi legende...Virtuțile acestei raze sunt capabile să-l facă pe fericitul care a văzut-o să nu mai mai poate fi niciodată înșelat în relațiile sentimentale, chiar dacă a perceput-o o singură dată, și să vadă clar în propria inimă și în inimile celorlalți.”

În radiestezie și radionică se cunosc bine și efectele curentului energetic verde negativ: „„Verdele Negativ” emis de o pilă formată din semi-sfere perfect orientate este capabil să vindece tumori și să acționeze rapid asupra infecțiilor microbiene. Dar e o armă cu tăiș dublu care ar putea să fie folosită și în caz de conflict, pentru a interzice accesul pe un întreg teritoriu.” (Richard Bastide, op. cit.). Ne aflăm aici, de asemenea, în domeniul numit „al undelor de formă”.

Un roman cu subiect inedit este „Indiile negre” (sau „Orașul subteran”). Cercetători precum Michel Lamy au realizat un paralelism între subiectul acestui roman și subiectul operei „Flautul fermecat” de Mozart. Care este relevanța unei astfel de comparații inspirate? Faptul că Wolfgang Amadeus Mozart a fost membru al Francmasoneriei, iar în „Flautul fermecat” sunt descrise ritualuri masonice autentice (iar elemente ezoterice se găsesc în majoritatea operelor mozart-iene). După o expunere amănunțită a argumentelor, foarte pertinente, Michel Lamy (în „The Secret Message of Jules Verne”) concluzionează: „Pentru a ne reîntoarce la Orașul subteran, se pare că acest roman este suficient prin el însuși pentru a dovedi apartenența lui Jules Verne la Francmasonerie și, mai precis, la ramura sa scoțiană (...) Jules Verne a aparținut Francmasoneriei (...) ar fi fost simplu pentru Jules Verne să procure informațiile despre ritualurile masonice pentru gradele de ucenic, călă și maestru (...).”

Michel Lamy mai vorbește despre o mare neliniște, melancolie, deprimare, pe care scriitorul le-a resimțit în partea finală a vieții sale (la începutul secolului al 20-lea). Aceste stări psihice negative le putem corela cu acel Saturn din Rac (Saturn - melancolia, Rac - sfârșitul vieții), mai ales în condițiile în care Saturn este conjunct cu Luna neagră (ceea ce dă o tendință excesivă, extremă acestor stări și poate indica o anumită sete de putere, de afirmare, care l-au marcat pe Verne de-a lungul vieții sale).

Ținând seama de faptul că ezoterismul a jucat un rol atât de important în viața lui Jules Verne, ar fi interesant de examinat Punctul de Ezoterism (unul dintre multele puncte arabe) din astrograma acestuia. În harta scriitorului P.E. se află la 7 grade Gemeni, în casa I, ceea ce este profund semnificativ pentru un autor care a scris romane ezoterice, romane cifrate, a realizat multe jocuri de cuvinte cu substrat ezoteric, ocult, inițiativ; plasarea în casa I indică o afirmare personală, pe baza acestor lucrări literare, dar și o anumită inițiativă individuală și pasiune în a o face (ceea ce s-a văzut în volumul apreciabil al operei acestui autor).

Afilieră la Francmasonerie, despre care vorbea Michel Lamy, este confirmată nu doar de indiciile din opera literară, ci și din astrogramă. Din astrologia ezoterică știm că Masoneria, ca societate secretă, inițiativă, bazată pe un simbolism profesional (mai precis provenit din arhitectura sacră), se află sub influența zodiei Capricornului. În astrotema lui Jules Verne observăm Mijlocul Cerului, Uranus și Neptun în Capricorn, ceea ce s-ar traduce prin aderare la Masonerie (Capricorn), din preocuparea de a aparține unui colectiv (Neptun) de elită (Uranus), ce are o lungă tradiție (Capricorn) în urma sa, dar și pentru o evoluție spirituală (Neptun în casa a IX-a). Uranus conjunct cu Mijlocul Cerului, în Capricorn, indică faptul că scriitorul a atins un grad destul de înalt, de mare demnitate, în Masonerie (ceea ce i-a permis, la un moment dat, și o implicare în politică, la maturitate devenind consilier local în Amiens). Este oarecum firesc, astrologic vorbind, ca un nativ Vărsător să urmărească să se integreze într-un colectiv, mai ales

în unul de elită, așa cum era considerată Masoneria la acel moment (iar Uranus și Neptun în Capricorn indică ascensiunea progresivă în ierarhia francmasonică).

Observăm în tema lui Jules Verne, pe lângă conjuncția Saturn - Lilith, și prezența lui Pluton în casa a XI-a, și Algol în conjuncție strânsă cu Ascendentul. Acestea pot fi indiciul pentru participarea lui Jules Verne la anumite ritualuri magice de grup (colective), cum au fost descrise cele organizate de societatea britanică Golden Dawn (Ordinul Hermetic al Zorilor Aurii). Fiind vorba despre Pluton, Lilith și Algol, acea magie nu a fost prea deschisă la culoare, iar acest lucru a lăsat, probabil, niște consecințe negative în urmă. Este posibil ca această implicare în astfel de acțiuni a sciitorului francez să fi avut un impact destul de negativ asupra sa, la diferite nivele (mental, emoțional, etc.). Aici se poate afla o cauză a deprimării sale de la bătrânețe, alături de anumite regrete asupra unor acțiuni realizate sau implicări ale sale, cărora ar fi preferat, ulterior, să nu le fi dat curs. Ne aflăm aici destul de departe de imaginea idilică de autor SF, care anticipează viitorul și ne insuflă optimism și încredere în ceea ce va veni.

Concluziile finale sunt evidente. Jules Verne a fost membru al Francmasoneriei de rit scoțian, al Ordinului Rozi-Crucian, iar romanele sale abundă în mesaje oculte, ezoterice, inițiatice (existând numeroase referiri la temple masonice, ritualuri masonice, mesaje codificate, jocuri de cuvinte semnificative). Verne a ascuns aceste afilieri ale sale și, pentru a nu fi deconspirat nici postum, a distrus cu ceva timp înaintea morții sale multe multe documente, scrisori, ori alte înscrisuri, ce trădau apartenența sa ocultă.